

แบบรายงานสรุปผลการเข้ารับการพัฒนาความรู้
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ สังกัด สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘

เรียน ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินเลย

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวปวีณา คำนิล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ สังกัดสถานีพัฒนาที่ดินเลย สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘ กรมพัฒนาที่ดิน ได้เข้ารับการพัฒนาความรู้ฯ หลักสูตร วินัยและการรักษาวินัย ในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นเวลารวมทั้งสิ้น ๑ วัน ณ สถานีพัฒนาที่ดินเลย ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวจัดโดย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมพัฒนาที่ดิน

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้เข้ารับพัฒนาความรู้ฯ หลักสูตรดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานสรุปผลการพัฒนาความรู้ฯ เพื่อโปรดพิจารณา ดังนี้

๑. การพัฒนาความรู้ฯ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์

- ๑) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้เรียนในเรื่องการรักษาวินัย
- ๒) สรุปจุดมุ่งหมายและความสำคัญของวินัยได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน

๒. เนื้อหาและหัวข้อวิชาของการพัฒนาความรู้ฯ มีดังนี้

๒.๑ ความหมายและความสำคัญของวินัย

วินัย หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้ข้าราชการต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและรักษาชื่อเสียงของตน เป็นต้น

นอกจากนี้ วินัยยังหมายถึงลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่า สามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

การรักษาวินัย" หมายถึง การที่ข้าราชการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กฎหมายบัญญัติอย่างเคร่งครัด ระมัดระวัง ดูแล ป้องกัน ไม่ฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยง หากพบว่ามีกรกระทำผิด ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยทันทีเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น การรักษาวินัยที่ดีนั้น นอกจาก ตัวข้าราชการเองที่จะต้องเรียนรู้ สำนึก และตระหนักในหน้าที่แล้ว ผู้บังคับบัญชา ต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ดูแล ส่งเสริม และพัฒนาให้ข้าราชการมีวินัยด้วย

ความสำคัญของวินัย

๑) ความสำคัญของวินัยต่อส่วนรวม

- ๑.๑) เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของงานราชการให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
- ๑.๒) เพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานและความมั่นคงของประเทศ
- ๑.๓) เพื่อความผาสุกของประชาชน
- ๑.๔) เพื่อความสงบเรียบร้อยของวงราชการ

๒) ความสำคัญของวินัยต่อตนเอง

- ๒.๑) วินัยช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของบุคคลให้เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา
- ๒.๒) วินัยช่วยส่งเสริมสมรรถภาพในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- ๒.๓) วินัยช่วยส่งเสริมความสำเร็จและความก้าวหน้าในการทำงาน และการดำเนินชีวิต

สาเหตุที่...

สาเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

- ๑) สาเหตุจากภายใน ได้แก่ ไม่เข้าใจ ตามใจ ไม่ใส่ใจ ล่อใจ จำใจ ตั้งใจ
 - ๒) สาเหตุจากภายนอก ได้แก่ อบายมุข ตัวอย่างไม่ดี ขวัญไม่ดี ความจำเป็นในการครองชีพ การปล่อยปละละเลยของผู้บังคับบัญชา โอกาสเปิดช่องล่อใจ
- “ไม่เข้าใจ” เป็นสาเหตุลำดับต้น ๆ ของคนที่จะกระทำผิดทางวินัย โดยผู้บรรยายได้ให้คติไว้คติหนึ่งว่า “อย่าทำตามตำนาน ให้ทำตามตำรา” คำว่าตำราก็คือ กฎระเบียบต่าง ๆ หากเราศึกษาให้ดีก็จะเป็นเหตุให้ความเข้าใจในเนื้อหาของกฎระเบียบนั้น

๒.๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาวินัย

- ๑) ข้าราชการ
 - ๑.๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
 - ๑.๒) กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
- ๒) ลูกจ้างประจำ
 - ๒.๑) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗
 - ๒.๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓) พนักงานราชการ
 - ๓.๑) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗
 - ๓.๒) ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙
 - ๓.๓) ระเบียบกรมพัฒนาที่ดิน ว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙
 - ๓.๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
 - ๓.๕) กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖
- ๔) จ้างเหมาบริการ
 - ๔.๑) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์, สัญญาจ้าง

๒.๓ ข้อกำหนดวินัย

- ๑) วินัยต่อประเทศชาติ : ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ (ม.๘๑)
- ๒) วินัยต่อผู้บังคับบัญชา : ต้องปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา (ม.๘๒(๔)), ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ม.๘๓(๑)), ต้องไม่กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา (ม.๘๓(๒))
- ๓) วินัยต่อผู้ร่วมงาน : ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ (ม.๘๒(๗)), ต้องไม่ก่อกวนแก่งัดกัน กดขี่ข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ (ม.๘๓(๗)), ต้องไม่กระทำการล่วงละเมิด/คุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. (ม.๘๓(๘))
- ๔) วินัยต่อประชาชน : ต้องต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม ให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน(ม.๘๒(๘)) , ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ(ม.๘๓(๙))
- ๕) วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ : เช่น ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม, ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบาย

/รัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบ..

รัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ (ม.๘๒), ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน หาประโยชน์แก่ตนเอง ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ต้องไม่กระทำการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ ในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท (มาตรา ๘๓)

๕) วินัยต่อตนเอง : เช่น ต้องรักษาชื่อเสียง เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย(ม.๘๒(๑๐))

๒.๔ โทษของการกระทำผิดวินัย

๑) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๑) มาตรา ๘๕ (๑) ปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ โดยทุจริต

๑.๒) มาตรา ๘๕ (๒) ละทิ้ง หรือ ทอดทิ้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๑.๓) มาตรา ๘๕ (๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร สำหรับข้าราชการและลูกจ้างประจำใช้เกณฑ์เดียวกันคือ ๑๕ วันติดต่อกัน (นับรวมวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ด้วย) ซึ่งจะมีโทษ ๒ ฐาน คือ ปลดออกกับไล่ออก

๑.๔) มาตรา ๘๕ (๔) การกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เช่น มีเจตนาทุจริต ฉ้อโกง การเล่นการพนันที่กฎหมายห้ามในบัญชี ก. ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๘ คือ ไฮโล กับ ๘๙ และการเสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ตามปกติทำให้ราชการเสียหาย

๑.๕) มาตรา ๘๕ (๕) ดุหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

๑.๖) มาตรา ๘๕ (๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๑.๗) มาตรา ๘๕ (๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง โดยสำนักงาน ก.พ. มีแนวทางการพิจารณาว่าอะไรจะเป็นร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงไว้ ๒ แนวทาง คือ ๑) ความเสียหายที่เป็นตัวเงิน ให้ผู้มีอำนาจใช้ดุลพินิจพิจารณาได้เลยว่าจะกำหนดเป็นตัวเงินเท่าไรถึงจะถือว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และ ๒) ไม่สามารถคำนวณเป็นราคาเงินได้ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป ดูจากภาพพจน์ของราชการเสียหายหรือไม่ มีผลต่อการบริหารราชการอย่างไรบ้าง เสียหายร้ายแรงอย่างไรบ้าง

๑.๘) มาตรา ๘๕ (๘) ละเว้นการกระทำการใด ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.

๒) โทษทางวินัย

๒.๑) ข้าราชการ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก ไล่ออก

๒.๒) พนักงานราชการ โทษทางวินัยมี ๔ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทน ลดค่าตอบแทน ไล่ออก

๒.๓) ลูกจ้างประจำ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดค่าจ้าง ปลดออก ไล่ออก

ข้าราชการ...

ข้าราชการที่ดี เก่ง และประสบความสำเร็จ มีหลักประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

การครองตน หมายถึง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ตรงต่อเวลา รับผิดชอบหน้าที่ หมั่นศึกษาหาความรู้ในการทำงาน ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อต่อยอด พัฒนาบุคลิกภาพ ไม่ก่อหนี้ อยู่ในระเบียบวินัย ไม่มั่วสุม อบายมุข มีคุณธรรม จริยธรรม และเมตตาธรรม

การครองคน หมายถึง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน รัก เคารพ ศรัทธา และให้ความร่วมมือกับผู้บังคับบัญชา มีคุณธรรม เมตตาธรรม กับผู้ใต้บังคับบัญชา ประสานงาน ให้การบริการ สะดวก ใสใจ กับส่วนราชการอื่น ผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป

การครองงาน หมายถึง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความรู้ ความสามารถ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และปรับปรุงงาน ความพากเพียรในการทำงานและผลงานเป็นที่น่าพอใจ และการคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมและประชาชน

หลักของความพอเพียง ซึ่งประเทศไทยมีต้นแบบของความพอเพียงให้เห็นแบบประจักษ์ชัดก็คือ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร หรือในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของปวงชนชาวไทย

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ต่อตนเอง

๓.๑ สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาปฏิบัติในการทำงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๓.๒ สามารถนำความรู้ที่เรียนมาเป็นแนวทางและตั้งจุดมุ่งหมายในการทำงานในระบบราชการได้

๓.๓ สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่โดยไม่เกิดความเสียหายต่อภาพพจน์ชื่อเสียงและต่องานราชการ

๔. แนวทางในการนำความรู้ ทักษะที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ฯ ครั้งนี้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน

๔.๑ โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานของหน่วยงานเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

๔.๒ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายกับหน่วยงาน

๕. ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการนำความรู้ และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

งานบางกิจกรรมอาจเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงานซึ่งอาจเกิดจากบางขั้นตอนต้องให้เป็นไปตามกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติให้ถูกต้องซึ่งอาจไม่ทันท่วงท่าทำให้เกิดความเสียหายต่องานราชการนั้นๆ ได้

๖. ความต้องการการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เพื่อส่งเสริมให้สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผล

มีการทบทวนบทบาทหน้าที่/ขอบเขตงาน และแนวทางการปฏิบัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัยให้กับบุคคลากรในหน่วยงานให้มีความเข้าใจและถูกต้อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ)

(นางสาวปวีณา คำนิล)

ผู้เข้ารับการพัฒนาความรู้